



MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași



Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
Tel : +0232 213332
Fax :+0232 219899
e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA nr. DGc 246/06.09.2010
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. X S.A. Iași,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași
sub nr. afi/ ... /11.08.2010

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași prin Biroul Soluționare Contestații a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Iași - Serviciul Evidență pe Plătitori Persoane Juridice, cu adresa nr. .../16.08.2010 înregistrată la instituția noastră sub nr. dg/... din 16.08.2010 asupra contestației formulate de **S.C. X S.A.** cu sediul în Iași, Șos. ...nr. ..., județul Iași, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Iași sub nr. J22 - ... - 2003, cod unic de înregistrare RO

Obiectul contestației îl constituie Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. ... din 29.06.2010 și Somația de plată nr.

Suma contestată este în valoare de **S lei** și reprezintă majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este formulată prin administratorul societății în persoana d-lui Radu Petru și poartă amprenta în original a ștampilei societății contestatoare.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de faptul că a fost depusă la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Iași în data de **11.08.2010**, fiind înregistrată sub nr. afi/..., iar actul administrativ fiscal atacat a fost comunicat petentei prin poștă în data de **13.07.2010**, așa cum rezultă din confirmarea de primire aflată în copie la dosarul cauzei.

Contestația este însoțită de Referatul cu propuneri de soluționare a contestației semnat de conducătorul organului care a încheiat actul atacat, respectiv Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Iași în care se propune respingerea contestației ca nemotivată.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. S.C. X S.A. Iași contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. 22581 din 29.06.2010 motivând următoarele:

La punctul II.2. al deciziei contestate, TVA debit înregistrată eronat evidențiată de D.G.F.P. Iași este de S lei, însă din fișa sintetică aparținând tot D.G.F.P. Iași rezultă clar că înregistrarea dublă este de S lei.

La punctul II.3. - motivele de drept, nu figurează nici un temei juridic în baza căruia s-au calculat dobânzile și penalitățile de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, singurul temei de drept ce se regăsește în cuprinsul deciziei fiind cel referitor la termenul de contestare al deciziei. Conform prevederilor legale în vigoare, orice decizie trebuie să conțină și temeiul de drept care a stat la baza emiterii acesteia, în caz contrar fiind nulă de drept.

Precizează și faptul că obligația fiscală asupra căreia s-au calculat accesoriile este din 2004, fiind prescristă, așa cum rezultă și din prevederile art. 91 alin. (1) și (2) din Codul de procedură fiscală conform căroră *"obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale - dreptul organului fiscal de a stabili obligațiile fiscale se prescrie în termen de 5 ani (...) termenul de prescripție (...) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor a celui în care s-a născut creanța fiscală"*. În urma unui calcul simplu rezultă clar că din data de 01.01.2005 până la data de 29.06.2010, dată la care a fost emisă decizia de impunere, au trecut 5 ani și 6 luni, intervenind astfel termenul de prescripție.

Mai mult, sesizează faptul că Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. ... din 29.06.2010 nu are anexat modul de calcul a dobânzilor și penalităților în cuantum de S lei și subliniază faptul că potrivit art. 87 din Codul de procedură fiscală, decizia de impunere *"trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 43. Decizia de impunere trebuie să*

cuprindă, (...) categoria de impozit, taxă, contribuție sau altă sumă datorată bugetului general consolidat, baza de impunere, precum și cuantumul acestora, pentru fiecare perioadă impozabilă."

Referitor la Somația de plată nr. ... face precizarea că aceasta nu respectă condițiile de formă impuse de Codul de procedură fiscală, respectiv lipsește semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal și ștampila organului emitent.

În consecință, solicită reanalizarea situației prin prisma celor prezentate și solicită anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. ... din 29.06.2010 *"astfel încât societatea să nu mai fie obligată la plata de accesorii"*.

II. Organul fiscal din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Iași, în baza Referatului nr. .../29.06.2010 în care sesizează înregistrarea dublă a decontului privind taxa pe valoarea adăugată pe luna decembrie 2004, a emis pe numele contestatoarei Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. ... din 29.06.2010 prin care a stabilit diferențe în plus de majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de ... lei și de taxă pe valoarea adăugată în sumă de ... lei.

III. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, susținerile organului de administrare fiscală, motivațiile contestatoarei, precum și actele normative incidente cauzei se rețin următoarele:

1. Referitor la excepția de fond ridicată de contestatoare privind prescrierea obligației asupra căreia s-au calculat accesorii

În fapt, organul fiscal din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Iași au efectuat în luna iunie 2010 corecția taxei pe valoarea adăugată de plată din evidența fiscală a **S.C. X S.A. Iași**, stabilind prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. .../29.06.2010 o diferență în plus de taxă în sumă de S lei.

Așa cum rezultă din Fișa analitică a contribuabilului existentă la dosarul contestației, înregistrarea în evidența fiscală a acestei corecții s-a efectuat la data de 24.11.2005, după care s-a refăcut stingerea datoriilor conform evidenței corectate, potrivit prevederilor Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2144/2008 privind modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1722/2004 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind organizarea Sistemului de administrare a creanțelor fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

Ca urmare, a stabilit majorări de întârziere aferente debitelor reprezentând taxă pe valoarea adăugată de plată declarate de contestatoare pentru perioada 01.01.2006 - 29.06.2010 și achitate cu întârziere.

În drept, sunt incidente prevederile art. 91 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd:

"ART. 91 Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.[...]"

Ca urmare, având în vedere faptul că organul fiscal din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Iași - Serviciul Evidență pe Plătitori Persoane Juridice a stabilit majorări de întârziere pentru perioada 01.01.2006 - 29.06.2010, nu se susține motivația contestatoarei că pentru această perioadă era prescris dreptul organelor fiscale de a stabili obligații fiscale.

Având în vedere că excepția de fond ridicată de petentă nu este întemeiată, se va proceda la analizarea pe fond a contestației.

2. Referitor la majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. .../29.06.2010, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași prin Biroul Soluționare Contestații se poate pronunța dacă petenta datorează această sumă, în condițiile în care din conținutul deciziei nu rezultă temeiul legal în baza cărora acestea au fost calculate și nu este prezentat în mod detaliat modul de calcul al acestor accesorii, respectiv debitul pentru care au fost calculate, perioada, numărul de zile și cota de majorări aplicată.

În fapt, în data de 29.06.2010, organul fiscal din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Iași - Serviciul Evidență pe Plătitori Persoane Juridice a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. .../29.06.2010 prin care a stabilit în sarcina **S.C. X S.A. Iași** majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei.

Contestatoarea invocă faptul că Decizia de impunere nr. .../29.06.2010 nu cuprinde motivele de drept în baza cărora s-au calculat aceste accesorii și nu are anexat modul de calcul al accesoriilor, nerespectând astfel condițiile impuse de art. 87 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile art. 43 alin. (2) și art. 87 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd:

"ART. 43 Conținutul și motivarea actului administrativ fiscal

[...]

(2) Actul administrativ fiscal cuprinde următoarele elemente:

[...]

f) temeiul de drept:[...]

ART. 87 Forma și conținutul deciziei de impunere

*Decizia de impunere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 43. Decizia de impunere trebuie să cuprindă, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), și categoria de impozit, taxă, contribuție sau altă sumă datorată bugetului general consolidat, baza de impunere, precum și quantumul acestora, **pentru fiecare perioadă impozabilă.**"*

Organul de soluționare competent a reținut faptul că la punctul II.3. al deciziei contestate, organul fiscal nu a completat temeiul legal în baza căruia au fost stabilite aceste accesorii, nerespectând astfel o condiție obligatorie a conținutului actului administrativ - fiscal, conform prevederilor art. 43 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Mai mult, organul fiscal din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Iași - Serviciul Evidență pe Plătitori Persoane Juridice a emis și a comunicat contestatoarei Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. .../29.06.2010 care nu respectă modelul stabilit prin Anexa nr. 15 la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2144/2008 privind modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1722/2004 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind organizarea Sistemului de administrare a creanțelor fiscale, cu modificările și completările ulterioare, adică nu cuprinde punctul II.2. unde trebuia detaliat modul în care au fost stabilite majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată rezultate în urma corecțiilor evidenței fiscale distinct pentru fiecare perioadă. De asemenea, decizia în această formă nu conține suma reprezentând taxa pe valoarea

adăugată neachitată în termen sau rămasă neachitată pentru care au fost calculate majorările de întârziere pe fiecare perioadă impozabilă, documentul prin care s-a individualizat această sumă, numărul de zile de întârziere și cota de majorare aplicată.

Ca urmare, organul de soluționare competent nu se poate pronunța cu privire la cuantumul acestor accesorii, cu atât mai mult cu cât din Fișa sintetică existentă în copie la dosarul cauzei, rezultă un cuantum al majorărilor de întârziere de S lei, iar din Fișa analitică pe aceeași perioadă rezultă un cuantum al majorărilor de întârziere diferit, de doar S lei.

Organul de soluționare competent va face în acest caz aplicarea prevederilor art. 216 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că: **"Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare"**, urmând a se desființa parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. .../29.06.2010 pentru suma de S lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, urmând ca organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Iași - Serviciul Evidență pe Plătitori Persoane Juridice să procedeze la o verificare a situației create, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și cu reținerile din prezenta decizie.

Se vor avea în vedere și Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005, care la pct. 12.7. prevede:

"Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.", precum și prevederile punctului 102.5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.050/2004, care reglementează:

"În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat.", cu mențiunea ca art. 185 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, a devenit prin republicare art. 216.

Organele fiscale vor ține cont și de prevederile art. 47 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

"(2) Desființarea totală sau parțială, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage desființarea totală sau parțială a actelor administrative prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor principale anulate."

3. Referitor la contestația formulată împotriva Somației de plată nr. ...

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finantelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, se poate investi cu analiza pe fond a cauzei, în condițiile în care contestația nu se îndreaptă împotriva unui act administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat în procedură administrativă.

În fapt, prin contestația înregistrată la Direcția Generală a Finantelor Publice a Județului Iași sub nr. afi/.../11.08.2010, contestatara se îndreaptă împotriva Somației de plată nr. ..., precizând că aceasta nu respectă condițiile de formă impuse de Codul de procedură fiscală, respectiv lipsește semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal și ștampila organului emitent.

În drept, cauzei îi sunt aplicabile prevederile art. 145 alin. (1) coroborate cu dispozițiile art. 172 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd:

"Art. 145 Somația

(1) Executarea silită începe prin comunicarea somației.

[...]"

"Art. 172 Contestația la executare silită

(1) Persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii. [...]

(4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență."

Se reține astfel că întrucât petenta a formulat contestație împotriva unui act de executare silită, în speță Somația de plată nr. ..., competența de soluționare a acestei contestații aparține instanței judecătorești competente, așa cum se precizează expres la art. 172 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, prin pct. 5.1. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005, se precizează:

“Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 178 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege”.

Astfel, potrivit art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

“(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei;”

Având în vedere considerentele de fapt și temeiurile de drept, se reține că Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații nu are competența legală și materială de soluționare a acestui capăt de cerere, competența aparținând instanței judecătorești.

De altfel, în cuprinsul somației este indicată calea de atac.

Față de cele prezentate urmează a se respinge contestația formulată de **S.C. X S.A. Iași** ce vizează Somația de plată nr. ..., ca inadmisibilă.

Pentru considerentele arătate și în temeiul dispozițiilor art. 43 alin. (2) și art. 87, art. 91 alin. (1) și (2), art. 145 alin. (1), art. 172, art. 209 alin. (1), art. 213 și art. 216 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și în baza Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1473/2010, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași

DECIDE:

Art. 1 Desființarea parțială a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr. .../29.06.2010 emisă pe numele **S.C. X S.A. Iași** pentru suma de S lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, urmând ca organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Iași - Serviciul Evidență pe Plătitori Persoane Juridice să procedeze la o verificare a situației create, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și cu reținerile din prezenta decizie.

Art. 2 Respingerea ca inadmisibilă a contestației formulate de **S.C. X S.A. Iași** ce vizează Somația de plată nr.

Art. 3 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Iași - Serviciul Evidență pe Plătitori Persoane Juridice, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii contestatorul poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.